

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 361

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 aprilie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
388.	— Hotărâre privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 962/2001	2–8
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
474.	— Ordin al ministrului finanțelor privind modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 221/2016 pentru aprobarea configurației Codului de accize și a Nomenclatorului codurilor de produse accizabile armonizate.....	9–10
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 11 din 18 februarie 2021 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	11–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 962/2001

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. III din Ordonanța Guvernului nr. 26/2019 pentru modificarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe și pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 962/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 4 octombrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Agenția Națională pentru Locuințe coordonează, monitorizează sau, după caz, dezvoltă proiecte pentru viabilizarea terenurilor destinate construcțiilor de locuințe, prin programe proprii sau prin programe guvernamentale.”

2. După articolul 11 se introduce un nou articol, articolul 12, cu următorul cuprins:

„Art. 12. — În aplicarea prevederilor art. 7 alin. (4) din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, alocarea creditelor de angajament se realizează conform modelului prevăzut în anexa nr. 2, iar alocarea creditelor bugetare anuale se realizează conform modelului prevăzut în anexa nr. 22, cu detalierea distinctă a locuințelor pentru specialiști din sănătate sau învățământ.”

3. La articolul 15, alineatul (17) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(17) La prelungirea contractelor de închiriere și în perioada de valabilitate a contractului de închiriere, dacă se solicită un schimb de locuință, sau schimbarea locuinței atribuite unui chirieș cu o altă locuință vacantă de aceeași categorie, administratorii locuințelor prevăzute la art. 8 alin. (2) din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au obligația să verifice documentele prevăzute la alin. (15) și îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (16).”

4. La articolul 17, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Solicitățile prevăzute la alin. (1) și (2) sunt însoțite de o notă justificativă pentru fundamentarea realizării investițiilor, prin care se vor stabili necesitatea și oportunitatea realizării construcțiilor de locuințe, și sunt centralizate la nivelul Agenției

Naționale pentru Locuințe, ținându-se cont de angajamentele asumate în dezvoltarea Programului de construcții de locuințe pentru tineri, destinate închirierii.”

5. La articolul 20, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) În baza datelor primite conform art. 17 și a studiilor de fezabilitate aprobate conform legii, în condițiile art. 18, Agenția Națională pentru Locuințe va întocmi și va supune aprobării Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației lista cuprinzând locuințele pentru tineri propuse a fi finanțate în anul următor, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2, cu detalierea distinctă a locuințelor destinate închirierii în mod exclusiv unor tineri specialiști din sănătate sau învățământ, document care va sta la baza întocmirii listei obiectivelor de investiții privind construcția de locuințe pentru tineri, destinate închirierii, și la fundamentarea alocațiilor bugetare necesare în vederea finanțării acestora, conform prevederilor legale în vigoare.”

6. La articolul 25, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Agenția Națională pentru Locuințe asigură includerea obiectivelor de investiții, cu detalierea distinctă a locuințelor destinate închirierii în mod exclusiv unor tineri specialiști din sănătate sau învățământ, în programul de investiții publice, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.”

7. Anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezenta hotărâre.

8. După anexa nr. 21 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 22, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 3 la prezenta hotărâre.

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 962/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 4 octombrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Kelemen Hunor
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila Zoltán
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare
Ministrul sănătății,
Vlad Vasile Voiculescu
Ministrul educației,
Sorin-Mihai Cîmpeanu

CONSILIUL LOCAL

(Consiliul Județean

(Consiliul General al Municipiului București)

(Ministerul

I N V E N T A R U L

Locuințelor pentru tineri propuse a fi finanțate în cadrul programului aprobat conform Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Denumirea localității, adresă obiectiv	Număr cereri localitate	Număr locuințe propus	Regim înălțime propus	Stadiu fizic existent la data propunerii	Suprafață teren (mp)	Stadiu viabilizare	Plan urbanistic
0	1	2	3	4	5	6	7
Localitatea ...							
Obiectiv							
Obiectiv							
.....							
Total localitate							
din care pentru specialiști din sănătate și/sau învățământ							
.....							
TOTAL GENERAL							
din care pentru specialiști din sănătate și/sau învățământ							

Primar,
(Președintele Consiliului Județean)
(Primarul general)
(Ministrul sau altă persoană desemnată de acesta)

.....

La coloana 0, adresa amplasamentului se completează de către autoritățile publice locale, dacă este cazul, cu sintagma „specialiști din sănătate și/sau învățământ”.

La coloana 4 se completează stadiul fizic existent în procente.

La coloana 6 se completează lucrările de viabilizare realizate la limita exterioară a amplasamentului propus, cu descrierea procentuală pentru fiecare tip de utilitate (alimentare cu apă, canalizare, alimentare cu energie electrică, gaze naturale etc.), astfel cum se precizează la art. 2 alin. (8) din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La coloana 7 se completează planurile urbanistice aprobate pentru amplasamentul propus, cu precizarea numărului și a datei actului administrativ de aprobare.

Anexa se centralizează la nivelul Agenției Naționale pentru Locuințe pe baza datelor transmise de consiliile locale și de autoritățile administrației publice centrale interesate din domeniul învățământului ori din domeniul sănătății.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

Se aprobă
Ministru,

.....

LISTA

cuprinzând locuințele pentru tineri, destinate închirierii, pentru care se propune încheierea angajamentelor legale în anul

Nr. crt.	Județul	Localitatea	Amplasament	Numărul de locuințe	Valoarea estimată de finanțat prin ANL	Rest de executat la 01.01	Total	din care:			
								Buget de stat		Surse proprii ANL	
								Titlul	Titlul	Titlul	Titlul
Obiective de investiții în continuare — locuințe pentru tineri											
	Obiectiv										
	Obiectiv										
										
	Total 1										
Obiective de investiții în continuare — locuințe pentru specialiști din sănătate și/sau învățământ											
	Obiectiv										
	Obiectiv										
										
	Total 2										
Obiective de investiții noi — locuințe pentru tineri											
	Obiectiv										
	Obiectiv										
										
	Total 3										
Obiective de investiții noi — locuințe pentru specialiști din sănătate și/sau învățământ											
	Obiectiv										
	Obiectiv										
										
	Total 4										
Alte cheltuieli de investiții — locuințe pentru tineri											
	Total 5										
Alte cheltuieli de investiții — locuințe pentru specialiști din sănătate și/sau învățământ											
	Total 6										
	TOTAL GENERAL										

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE
ȘI ADMINISTRAȚIEI
Secretar de stat/Secretar general adjunct,

.....

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU LOCUINȚE
Director general,

.....

Direcția

Direcția

Direcția

Direcția

În cazul obiectivelor noi de investiții, pentru prioritizarea investițiilor propuse a se include în Programul anual de construcții de locuințe pentru tineri, destinate închirierii, se au în vedere următoarele criterii:

Criteriul	Punctaj
1. Obiective de investiții pentru care s-a emis aviz CTE, dar nu mai mult de 5 ani față de data aplicării criteriilor de prioritizare Data emiterii avizului, astfel: — pentru cea mai înaintată dată (număr de zile calendaristice de la data emiterii avizului față de data aplicării criteriului) se acordă 20 de puncte; — pentru altă dată: punctaj = (număr zile pentru dată curentă/număr zile pentru data cea mai înaintată) x 20 de puncte	20
2. Obiective de investiții pentru care s-a elaborat documentația tehnico-economică (depusă la ANL), dar nu mai mult de 5 ani față de data aplicării criteriilor de prioritizare, și nu s-a ajuns la faza de aprobare a indicatorilor tehnico-economici — pentru cea mai înaintată dată (număr zile calendaristice de la data emiterii avizului față de data aplicării criteriului) se acordă 10 puncte; — pentru altă dată: punctaj = (număr zile pentru dată curentă/număr zile pentru data cea mai înaintată) x 10 puncte	10
3. Amplasarea pe terenuri libere de orice sarcini — terenuri viabilizate complet sau în cazul în care utilitățile sunt la maximum 50 m de limita amplasamentului — terenuri viabilizate parțial	20 5
4. Acoperirea numărului de locuințe propus cu numărul de cereri — în proporție de peste 200% — în proporție de peste 150% — în proporție de peste 100%	20 10 5
5. Regim de înălțime — până la (S +)P + 3E — (S +)P + 3E + M și peste	5 10
6. Stadiu fizic la data includerii în program — investiție nouă — structură existentă realizată în proporție de 51—100% — structură existentă realizată în proporție de până la 50%	20 10 5

NOTE:

1. Ierarhizarea obiectivelor de investiții se face în ordinea descrescătoare a punctajului pentru fiecare județ în parte.

2. Se are în vedere repartizarea echilibrată a fondurilor alocate de la bugetul de stat pe județe, destinate finanțării obiectivelor de investiții propuse de reprezentanții unităților administrativ-teritoriale, utilizând cel puțin unul dintre următorii indicatori:

a) ponderea numărului de unități administrativ-teritoriale din județ din totalul numărului de unități administrativ-teritoriale la nivel național (conform solicitărilor înregistrate la ANL):

$P = \text{număr de unități administrativ-teritoriale din județ} / \text{număr total de unități administrativ-teritoriale} \times 100$

Fonduri alocate la nivel de județ = $P \times \text{fonduri totale alocate pentru investiții noi}$;

b) ponderea numărului de unități locale aferente obiectivelor de investiții aflate în promovare de fiecare județ din totalul investițiilor aflate în promovare la nivel național:

$P = \text{număr de unități locale propuse în județ} / \text{număr total de unități locale propuse} \times 100$

Fonduri alocate la nivel de județ = $P \times \text{fonduri totale alocate pentru investiții noi}$

3. Nu se vor include la finanțare, simultan, două obiective de investiții din aceeași localitate, excepție făcând locuințele pentru specialiștii din sănătate și/sau învățământ.

În cazul în care, după aplicarea criteriilor de prioritizare, în funcție de sumele alocate de la bugetul de stat cu această destinație, se obțin punctaje similare pentru două sau mai multe investiții din aceeași localitate, vor avea prioritate investițiile stabilite conform Programului de guvernare valabil la data aplicării criteriilor de prioritizare.

4. Sumele necesare pentru finanțarea obiectivelor de investiții cuprinse în acest capitol de cheltuieli se alocă în limita fondurilor bugetare alocate anual de la bugetul de stat pentru Programul de construcții de locuințe pentru tineri, destinate închirierii.

Nr. crt.	Nominalizarea pe obiective de investiții	Valoarea totală a investiției	Valoarea de finanțat prin ANL	Valoarea de finanțat prin ANL actualizată	Realizări cumulate la 31.12....	Rest de executat la 1.01.....	Valoare credit de angajament contractat	Cheltuieli din total surse de finanțare			Finanțate din:					Capacități Termen PIF	
								Total general	din care:		Surse proprii 1*	Surse proprii 2*	Credite externe	Buget	din care:		
									Titlul ...	Titlul ...					Titlul ...		Titlul ...
2.	Locuințe de serviciu																
	Obiectiv...																
	Obiectiv...																
3.	Locuințe sociale pentru comunitățile de romi																
4.																
C. Alte cheltuieli de investiții																	
1.	Locuințe pentru tineri, destinate închirierii																
1.1.	Locuințe pentru specialiști din sănătate și/sau învățământ																
2.	Locuințe de serviciu																
3.	Locuințe sociale pentru comunitățile de romi																
4.																

1* Coloana surse proprii reprezintă sumele alocate în bugetul de venituri și cheltuieli pe anul ... al Agenției Naționale pentru Locuințe, conform Hotărârii Guvernului nr., pentru titlul

2* Coloana surse proprii reprezintă sumele alocate în bugetul de venituri și cheltuieli pe anul... al Agenției Naționale pentru Locuințe, conform Hotărârii Guvernului nr., pentru titlul

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE
ȘI ADMINISTRAȚIEI

Secretar de stat/Secretar general adjunct,

.....

Direcția

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU LOCUINȚE

Director general,

.....

Direcția

Control financiar preventiv

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

privind modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 221/2016 pentru aprobarea configurației Codului de accize și a Nomenclatorului codurilor de produse accizabile armonizate

Având în vedere prevederile art. 420 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 221/2016 pentru aprobarea configurației Codului de accize și a Nomenclatorului codurilor de produse accizabile armonizate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 din 25 februarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 2 aprilie 2021.
Nr. 474.

ANEXĂ
(Anexa nr. 2 la Ordinul nr. 221/2016)

NOMENCLATORUL codurilor de produse accizabile

Denumirea produsului sau a grupei de produse	Codul	Denumirea produsului aliniat SEED	Codul produsului (aliniat SEED)	U.M.
Bere	B	Bere	B000	Litru ¹⁾
Vin și alte băuturi fermentate, altele decât bere și vin	W	Produse liniștite	W200	Litru ¹⁾
		Produse spumoase	W300	Litru ¹⁾
Produse intermediare	I	Produse intermediare	I000	Litru ¹⁾
Alcool etilic și spirtoase	S	Băuturi spirtoase	S200	Litru ¹⁾
		Alcool etilic	S300	Litru ¹⁾
		Alcool parțial denaturat	S400	Litru ¹⁾
		Alte produse care conțin alcool etilic	S500	Litru ¹⁾
		Alcool complet denaturat	S600	Litru ¹⁾
Produse din tutun prelucrat	T	Țigarete	T200	1.000 țigarete
		Țigări și țigări de foi	T300	1.000 buc.
		Tutun de fumat fin tăiat destinat rulării în țigarete	T400	kg
		Alte tutunuri de fumat	T500	kg
Produse energetice	E	Produse energetice încadrate la unul din codurile NC de la 1507 la 1518, dacă se intenționează ca acestea să fie utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor	E200	Litru ²⁾

Denumirea produsului sau a grupei de produse	Codul	Denumirea produsului aliniat SEED	Codul produsului (aliniat SEED)	U.M.
		Produse energetice încadrate la unul din codurile NC 2707 10, 2707 20, 2707 30 și 2707 50	E300	Litru ²⁾
		Benzină cu plumb încadrată la codurile NC 2710 12 31, 2710 12 51 și 2710 12 59	E410	Litru ²⁾
		Benzină fără plumb încadrată la codurile NC 2710 12 31, 2710 12 41, 2710 12 45 și 2710 12 49	E420	Litru ²⁾
		Motorină nemarcată încadrată la codurile NC 2710 19 43, 2710 19 46, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, 2710 20 19	E430	Litru ²⁾
		Motorină marcată încadrată la codurile NC 2710 19 43, 2710 19 46, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, 2710 20 19	E440	Litru ²⁾
		Petrol lampant (kerosen) încadrat la codul NC 2710 19 21 și petrol lampant (kerosen) nemarcat încadrat la codul NC 2710 19 25	E450	Litru ²⁾
		Petrol lampant (kerosen) marcat încadrat la codurile NC 2710 19 25	E460	Litru ²⁾
		Păcură încadrată la codurile NC 2710 19 62, 2710 19 64, 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 și 2710 20 39	E470	kg
		Produse încadrate la codurile NC 2710 12 21, 2710 12 25, 2710 19 29 și 2710 20 90 [numai pentru produsele din care mai puțin de 90% din volum (inclusiv pierderile) distilează la 210°C și 65% sau mai mult din volum (inclusiv pierderile) distilează la 250°C conform metodei ISO 3405 (echivalentă metodei ASTM D 86)], în cadrul mișcărilor comerciale în vrac	E480	Litru ²⁾
		Produse încadrate la codurile NC 2710 12 11, 2710 12 15, 2710 12 70, 2710 12 90, 2710 19 11, 2710 19 15, 2710 19 31, 2710 19 35, 2710 19 51 și 2710 19 55	E490	Litru ²⁾
		Gaz petrolier lichefiat și alte hidrocarburi gazoase (GPL) încadrate la codurile NC 2711 12 11—2711 19 00 (exceptând 2711 11, 2711 21 și 2711 29)	E500	kg
		Hidrocarburi aciclice saturate. Produse încadrate la codul NC 2901 10	E600	kg
		Hidrocarburi ciclice. Produse încadrate la codurile NC 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 și 2902 44	E700	kg
		Metanol (alcool metilic) Produse încadrate la codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor	E800	kg
		Esteri monoalchilici de acid gras, cu un conținut de esteri de minimum 96,5% din greutate, încadrați la codul CN 3826 00 10	E910	Litru ²⁾
		Produse încadrate la codurile NC 3824 99 86, 3824 99 92 (excluzând preparatele antirugină care conțin amine ca elemente active și solvenți compoziți anorganici și diluanți pentru vopsele și produse similare), 3824 99 93, 3824 99 96 (excluzând preparatele antirugină care conțin amine ca elemente active și solvenți compoziți anorganici și diluanți pentru vopsele și produse similare) și 3826 00 90, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau carburant	E920	Litru ²⁾
		Aditivi încadrați la codurile NC 3811 11, 3811 19 00 și 3811 90 00	E930	Litru ²⁾

1) Măsurat la o temperatură de 20 grade C.

2) Măsurat la o temperatură de 15 grade C.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

**DECIZIA Nr. 11
din 18 februarie 2021**

Dosar nr. 3.104/1/2020

Daniel Grădinaru — președintele Secției penale a
Înaltei Curți de Casație și Justiție —
președintele completului

Lucia Tatiana Rog — judecător la Secția penală

Rodica Aida Popa — judecător la Secția penală

Simona Daniela Encean — judecător la Secția penală

Constantin Epure — judecător la Secția penală

Rodica Cosma — judecător la Secția penală

Francisca Maria Vasile — judecător la Secția penală

Andrei Claudiu Rus — judecător la Secția penală

Eleni Cristina Marcu — judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală în Dosarul nr. 6.396/740/2019 (1.993/2020), prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarei chestiuni de drept: *dacă formularea cuprinsă în art. 335 alin. (3) din Codul penal, respectiv „cu aceeași pedeapsă”, face trimitere la pedeapsa prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal sau face trimitere la pedeapsa prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal, art. 335 alin. (2) din Codul penal sau art. 336 din Codul penal, în funcție de elementul material alternativ al faptei comise.*

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și ale art. 36 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

Ședința a fost prezidată de președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, domnul judecător Daniel Grădinaru.

La ședința de judecată a participat doamna Mihaela Mustăță, magistrat-asistent în cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

Judecător-raportor a fost desemnat, conform art. 476 alin. (7) din Codul de procedură penală, doamna judecător Rodica Cosma, judecător în cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna procuror Marinela Mincă.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, arătând că au fost transmise *hotărâri relevante pronunțate în materie și opiniile magistraților* din cadrul următoarelor instanțe: Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, Judecătoria Sector 3 București, Judecătoria Lehliu-Gară, Judecătoria Giurgiu, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel Iași, Judecătoria Pașcani, Judecătoria Iași, Judecătoria Vaslui, Judecătoria Huși, Tribunalul Cluj, Judecătoria Turda, Judecătoria Baia Mare, Judecătoria Șimleu Silvaniei, Tribunalul Timiș, Tribunalul Arad, Tribunalul Alba, Tribunalul Sibiu, Tribunalul Gorj, Judecătoria Craiova, Judecătoria Calafat,

Judecătoria Filiași, Judecătoria Onești, Curtea de Apel București — Secția I penală, Judecătoria Sector 4 București, Judecătoria Sector 6 București, Judecătoria Urziceni, Judecătoria Cornetu, Judecătoria Buftea, Judecătoria Bolintin-Vale, Judecătoria Alexandria, Tribunalul Iași, Judecătoria Răducăneni, Tribunalul Vaslui, Curtea de Apel Oradea, Tribunalul Bistrița-Năsăud, Judecătoria Bistrița, Judecătoria Zalău, Curtea de Apel Timișoara, Tribunalul Caraș-Severin, Curtea de Apel Constanța, Judecătoria Tulcea, Curtea de Apel Târgu Mureș, Curtea de Apel Suceava, Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Olt, Tribunalul Mehedinți, Tribunalul Dolj, Judecătoria Băilești și Tribunalul Bacău, *punctele de vedere ale specialiștilor* Universității de Vest din Timișoara — Facultatea de Drept și Universității „Titu Maiorescu” din București — Facultatea de Drept, la data de 7 decembrie 2020, Universității „Lucian Blaga” din Sibiu — Facultatea de Drept, la data de 8 decembrie 2020, și ai Universității „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca — Facultatea de Drept, la data de 10 decembrie 2020, *punctul de vedere al Înaltei Curți de Casație și Justiție* — Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică în ceea ce privește rezolvarea de principiu a chestiunii de drept supuse dezlegării, *raportul* din data de 28 ianuarie 2021, întocmit de judecătorul-raportor, care, la aceeași dată, a fost comunicat părților, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală, și *concluzii scrise* din partea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind rezolvarea de principiu a chestiunii de drept supuse dezlegării.

Reprezentantul Ministerului Public a susținut că prezenta sesizare este inadmisibilă, nefiind îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, în sensul că nu există o veritabilă chestiune de drept, de lămurirea căreia să depindă soluționarea pe fond a cauzei.

Astfel, a arătat că, din punctul de vedere al rigorilor de tehnică legislativă, se poate observa că, în Codul penal, legiuitorul a utilizat sintagma „cu aceeași pedeapsă” ori de câte ori a făcut trimitere la pedeapsa prevăzută de lege în alineatul precedent.

De asemenea a apreciat că trebuie avută în vedere și împrejurarea că dispozițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal preiau conținutul care se regăsea în art. 86 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, or în reglementarea anterioară acest text de lege prevedea în mod expres faptul că sancțiunea pentru conduita infracțională pe care textul o descria era cea prevăzută la alin. (2).

În ipoteza în care s-ar aprecia că prezenta sesizare este admisibilă, *pe fondul problemei de drept care se solicită a fi dezlegată în cauză*, reprezentantul Ministerului Public a susținut că răspunsul la întrebarea instanței care a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție rezultă, în mod evident, din interpretarea textului de lege evocat, în sensul că trimiterea se face la pedeapsa prevăzută în alineatul precedent.

În argumentare, a învederat că prevederile art. 335 alin. (3) din Codul penal reprezintă o incriminare distinctă, care vizează încredințarea unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru

conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știe că se află în una dintre situațiile prevăzute în alin. (1) sau alin. (2) sau sub influența alcoolului ori a unor substanțe psihoactive.

Așadar, a arătat că, atâta vreme cât textul de lege menționat — art. 335 alin. (3) din Codul penal — reprezintă o incriminare distinctă, nu se poate vorbi despre o complicitate la infracțiunile prevăzute de legiuitor în alineatele precedente, ipoteză care ar fi justificat aplicarea unei pedepse în aceleași limite cu cea aplicată pentru autor.

Pe de altă parte, în sprijinul argumentelor expuse, a făcut trimitere și la doctrină, sens în care a subliniat că, ori de câte ori se face vorbire de prevederile art. 335 alin. (3) din Codul penal, se face referire la limitele de pedeapsă prevăzute în alin. (2), iar nu în alin. (1) al articolului menționat.

Președintele completului, domnul judecător Daniel Grădinaru, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a reținut dosarul în pronunțare asupra problemei de drept supuse dezlegării.

ÎN ALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea din data de 11.11.2020, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală în Dosarul nr. 6.396/740/2019 (1.993/2020), în baza art. 476 alin. (1) raportat la art. 475 din Codul de procedură penală, a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarei chestiuni de drept: *dacă formularea cuprinsă în art. 335 alin. (3) din Codul penal, respectiv „cu aceeași pedeapsă”, face trimitere la pedeapsa prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal sau face trimitere la pedeapsa prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal, art. 335 alin. (2) din Codul penal sau art. 336 din Codul penal, în funcție de elementul material alternativ al faptei comise.*

II. Dispoziții legale incidente:

— art. 335 din Codul penal:

„(1) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul ori a unui tramvai de către o persoană care nu posedă permis de conducere se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere este necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv ori al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana care încredințează un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știe că se află în una dintre situațiile prevăzute în alin. (1) sau alin. (2) sau sub influența alcoolului ori a unor substanțe psihoactive.”

— art. 336 din Codul penal:

„(1) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana, aflată sub influența unor substanțe psihoactive, care conduce un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere.

(3) Dacă persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute în alin. (1) și alin. (2) efectuează transport public de persoane, transport de substanțe sau produse periculoase ori se află în procesul de instruire practică a unor persoane pentru obținerea permisului de conducere sau în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.”

III. Expunerea succintă a cauzei

Prin Încheierea din data de 11.11.2020, pronunțată în Dosarul nr. 6.396/740/2019 (1.993/2020) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală, s-au reținut următoarele:

Prin Sentința penală nr. 212 din data de 25.06.2020, pronunțată de Judecătoria Alexandria în Dosarul nr. 6.396/740/2019, cu privire la inculpatul V.C.M., s-au dispus următoarele:

În temeiul art. 335 alin. (3) din Codul penal, cu aplicarea art. 396 alin. (1), (4) și (10) din Codul de procedură penală, raportat la art. 83 din Codul penal, s-a stabilit pedeapsa de 6 luni închisoare în sarcina inculpatului V.C.M., pentru săvârșirea infracțiunii de încredințare a unui vehicul, spre a fi condus pe drumurile publice, unei persoane care nu deține permis de conducere.

În temeiul art. 83 alin. (1) din Codul penal s-a amânat aplicarea pedepsei închisorii, pe un termen de supraveghere de 2 ani, stabilit în condițiile art. 84 din Codul penal.

În temeiul art. 85 alin. (1) din Codul penal s-a stabilit ca, pe durata termenului de supraveghere, inculpatul să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- să se prezinte la Serviciul de Probațiune Teleorman, la datele fixate de acesta;
- să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea;
- să comunice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În temeiul art. 86 alin. (1) și (2) din Codul penal, pe durata termenului de supraveghere, s-a stabilit că datele prevăzute în art. 85 alin. (1) lit. c)—e) se comunică Serviciului de Probațiune Teleorman.

În temeiul art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal s-a stabilit ca, pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității, în cadrul Primăriei și Consiliului Local Alexandria, pe o perioadă de 30 de zile lucrătoare.

În temeiul art. 404 alin. (3) din Codul de procedură penală și art. 88 din Codul penal s-a atras atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării măsurilor de supraveghere, a obligațiilor impuse și ale săvârșirii de noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere.

În temeiul art. 274 din Codul de procedură penală a fost obligat inculpatul la plata sumei de 300 de lei, reprezentând cheltuieli judiciare avansate de stat.

Judecătoria a reținut, în esență, următoarele aspecte relevante cu privire la acest inculpat:

Cu referire la infracțiunea pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului V.C.M., aceea de încredințare a unui autovehicul unei persoane care nu deține permis de conducere, spre a fi condus pe drumurile publice, faptă prevăzută de art. 335 alin. (3) din Codul penal, instanța a reținut că dispozițiile legale precizate reprezintă o variantă asimilată a formei atenuate de la alin. (2) al textului de lege, elementul material al laturii obiective constând în fapta inculpatului care, la data de

8.06.2019, în jurul orei 17,39, i-a încredințat coindulpatei B.G.M. autoturismul marca Opel Astra, culoare gri, cu număr de înmatriculare (...), pentru a-l conduce pe raza comunei Mavrodin, Strada Viorelelor, județul Teleorman, deși cunoștea că aceasta nu deține permis de conducere pentru nicio categorie de vehicule.

Împotriva sentinței penale anterior menționate a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Alexandria.

În esență, Parchetul a criticat legalitatea sentinței apelate, sub aspectul cuantumului pedepsei aplicate acestui inculpat, susținând că, în mod eronat, prima instanță s-a raportat, în procesul de individualizare a pedepsei, la dispozițiile art. 335 alin. (2) din Codul penal, în mod corect aceste limite fiind cele prevăzute de art. 335 alin. (1) din Codul penal.

IV. Punctul de vedere al instanței care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită

Instanța care a dispus sesizarea a arătat că formularea cuprinsă în dispozițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal, respectiv „cu aceeași pedeapsă”, este susceptibilă de două interpretări.

Într-o interpretare, se poate considera faptul că această formulare face trimitere la pedeapsa prevăzută în alineatul precedent al art. 335 din Codul penal.

Un argument în sprijinul acestei interpretări se bazează pe interpretarea istorică a evoluției legislative a reglementării acestei infracțiuni.

Astfel, conform art. 86 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002: „Cu pedeapsa prevăzută la alin. (2) se sancționează și persoana care încredințează cu știință un autovehicul sau tramvai, pentru conducerea pe drumurile publice, unei persoane care se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) sau (2) sau unei persoane care suferă de o boală psihică ori se află sub influența alcoolului sau a unor produse ori substanțe stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora.”

Prin urmare, dispozițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal constituind reglementarea corespondentă, în noul Cod penal, a acestei infracțiuni, interpretarea care se impune este aceea că pedeapsa aplicabilă este, ca și în precedentă formulare, cea prevăzută în alineatul precedent.

Într-o altă interpretare, formularea cuprinsă în art. 335 alin. (3) din Codul penal, respectiv „cu aceeași pedeapsă”, face trimitere la pedeapsa prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal, art. 335 alin. (2) din Codul penal sau art. 336 din Codul penal, în funcție de elementul material alternativ al faptei comise.

În sprijinul acestei interpretări se are în vedere faptul că, dacă legiuitorul ar fi optat pentru regimul sancționator aplicabil acestei infracțiuni în vechea reglementare, ar fi făcut trimitere în mod expres la dispozițiile alineatului precedent, astfel cum se prevedea în cuprinsul art. 86 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

Prin urmare, modificarea formulării uzitate de legiuitor impune ca interpretarea textului să fie supusă rigorilor istorico-teleologice.

În sprijinul acestei interpretări s-a arătat că elementul material al acestei infracțiuni este reprezentat, în esență, de complicitatea la infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (1) și (2) sau art. 336 din Codul penal, firesc fiind — conform dispozițiilor art. 49 din Codul penal — ca pedeapsa aplicată complicelui să se regăsească între aceleași limite ca și cea aplicată autorului.

V. Punctul de vedere al procurorului și al părților cu privire la problema de drept a cărei dezlegare se solicită

Procurorul și apărătorul inculpatului au apreciat, în raport cu motivele de apel invocate, că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

VI. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și instanțele de judecată arondate

Înalta Curte de Casație și Justiție constată că, în această materie, au fost conturate două opinii, după cum urmează:

Într-o primă opinie, s-a apreciat că sintagma „cu aceeași pedeapsă” cuprinsă în art. 335 alin. (3) din Codul penal face trimitere la alin. (2) al aceluiași articol.

În esență, a fost invocată ca argument interpretarea istorică a evoluției legislative a reglementării acestei infracțiuni.

Astfel, conform art. 86 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002: „Cu pedeapsa prevăzută la alin. (2) se sancționează și persoana care încredințează cu știință un autovehicul sau tramvai, pentru conducerea pe drumurile publice, unei persoane care se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) sau (2) sau unei persoane care suferă de o boală psihică ori se află sub influența alcoolului sau a unor produse ori substanțe stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora.”

Ca atare, norma de incriminare circumscrie dispozițiilor art. 335 alin. (3) din Codul penal constituie reglementarea corespondentă în vigoare a acestei infracțiuni, interpretarea care se impune fiind aceea că pedeapsa este cea prevăzută în alineatul precedent, respectiv art. 335 alin. (2) din Codul penal.

S-a apreciat că a face o analiză separată, în funcție de elementul material al infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) din Codul penal, excede voinței legiuitorului.

Pe de altă parte, o interpretare contrară ar ridica probleme din perspectiva lipsei de claritate a incriminării și a legii penale.

În acest sens, s-au pronunțat următoarele instanțe: Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, Judecătoria Sector 3 București, Judecătoria Lehliu-Gară, Judecătoria Giurgiu, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel Iași, Judecătoria Pașcani, Judecătoria Iași, Judecătoria Vaslui, Judecătoria Huși, Tribunalul Cluj, Judecătoria Turda, Judecătoria Baia Mare, Judecătoria Șimleu Silvaniei, Tribunalul Timiș, Tribunalul Arad, Tribunalul Alba, Tribunalul Sibiu, Tribunalul Gorj, Judecătoria Craiova, Judecătoria Calafat, Judecătoria Filași și Judecătoria Onești.

Într-o altă opinie, s-a apreciat că sintagma „cu aceeași pedeapsă” din cuprinsul art. 335 alin. (3) din Codul penal face trimitere fie la pedeapsa prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal, fie la pedeapsa prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal, în funcție de modalitatea alternativă de comitere a faptei.

În esență, s-a arătat că, dacă legiuitorul ar fi optat pentru regimul sancționator aplicabil acestei infracțiuni, din vechea reglementare, ar fi făcut trimitere, în mod expres, la dispozițiile alineatului precedent, astfel cum se prevedea în cuprinsul art. 86 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

Prin urmare, modificarea formulării uzitate de legiuitor impune ca interpretarea textului să fie supusă interpretării istorico-teleologice.

S-a arătat că din modalitatea de reglementare a dispozițiilor cuprinse în art. 335 alin. (3) din Codul penal rezultă că legiuitorul, în cuprinsul aceluiași alineat, a făcut trimitere la două dispoziții legale, respectiv la două alineate prevăzute de art. 335 din Codul penal, alin. (1) și (2), precum și la două sintagme, respectiv „sub influența alcoolului” și „sub influența unor substanțe psihoactive”.

De asemenea s-a reținut că elementul material al acestei infracțiuni este reprezentat, în esență, de complicitatea la infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (1) și (2) din Codul penal sau art. 336 din Codul penal, astfel că, potrivit dispozițiilor art. 49 din Codul penal, pedeapsa aplicată complicelui trebuie să fie situată în aceleași limite ca și cea aplicată autorului.

În acest sens s-au pronunțat următoarele instanțe: Curtea de Apel București — Secția I penală, Judecătoria Sector 4 București, Judecătoria Sector 6 București, Judecătoria Urziceni,

Judecătoria Cornetu, Judecătoria Buftea, Judecătoria Bolintin-Vale, Judecătoria Alexandria, Curtea de Apel Iași, Tribunalul Iași, Judecătoria Răducăneni, Tribunalul Vaslui, Curtea de Apel Oradea, Tribunalul Bistrița-Năsăud, Judecătoria Bistrița, Judecătoria Zalău, Curtea de Apel Timișoara, Tribunalul Caraș-Severin, Curtea de Apel Constanța, Judecătoria Tulcea, Curtea de Apel Târgu Mureș, Curtea de Apel Suceava, Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Olt, Tribunalul Mehedinți, Tribunalul Dolj, Judecătoria Băilești și Tribunalul Bacău.

VII. Jurisprudența relevantă a Curții Constituționale

Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

VIII. Jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție

Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

IX. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului

Din perspectiva clarității incriminării și a legii penale, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie a statuat că legea trebuie să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Sintagma „prevăzută de lege” înseamnă „nu doar o anume bază legală în dreptul intern, dar și calitatea legii în cauză; astfel, aceasta trebuie să fie accesibilă persoanei și previzibilă”.¹

Totodată, se reține că „expresia «prevăzută de lege» impune ca măsura incriminată să aibă un temei în dreptul intern, însă vizează, de asemenea, calitatea legii în cauză: aceasta trebuie, într-adevăr, să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale (*Rotaru împotriva României* [MC], hotărârea din data de 4 mai 2000, nr. 28.341/95, §52, CEDO). Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze, cu suficientă claritate, întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului [vezi *Olsson împotriva Suediei* (nr. 1), hotărârea din data de 24 martie 1988, seria A, nr. 130, § 61]. În plus, nu putem considera drept «lege» decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite cetățeanului să își controleze conduita; apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el trebuie să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă.”²

În același sens, se arată că „semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului de care este vorba, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi (*Groppera Radio AG și alții împotriva Elveției*, 28 martie 1990, seria A, nr. 173, p. 26, paragraful 68). Previzibilitatea legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă (printre altele, *Tolstoy Miloslavsky împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 1995, seria A, nr. 316-B, p. 71, § 37).³

În același sens, pot fi invocate și cauzele *Cantoni împotriva Franței*, *Sud Fondi și alții împotriva Italiei*.

X. Punctul de vedere al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică

Punctul de vedere al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică a fost acela că sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu este întrunită condiția privind existența unei veritabile chestiuni de drept.

Astfel, s-a făcut trimitere la deciziile nr. 15/2019, 17/2019, 19/2017, 5/2016, 5/2020, 6/2016, 20/2017 și 2/2018, pronunțate de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin care s-a statuat, în esență, că această procedură nu poate fi folosită în cazul în care aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident încât nu lasă loc de îndoială.

XI. Punctul de vedere al Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că sesizarea este inadmisibilă.

În esență, s-a apreciat că nu este îndeplinită condiția de admisibilitate privind existența unei chestiuni de drept ce ar necesita lămuriri sau interpretări.

Astfel, chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită nu reprezintă o reală problemă generată de dificultăți de interpretare a unor dispoziții legale ori de opinii divergente exprimate și argumentate juridic.

S-a reținut că legiuitorul a preluat aproape în integralitate reglementarea anterioară, păstrând inclusiv incriminarea respectivelor fapte în cadrul infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere.

Prin urmare, s-a concluzionat că se păstrează inclusiv trimiterea, în ceea ce privește limitele de pedeapsă, la alineatul precedent, similar legislației anterioare.

XII. Opinia specialiștilor consultați

Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca — Facultatea de Drept a apreciat că sintagma „cu aceeași pedeapsă” din conținutul art. 335 alin. (3) din Codul penal face trimitere la pedeapsa prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal.

În esență, s-a arătat că argumentul esențial este dat de interpretarea gramaticală și sistematică a normei.

Astfel, având în vedere sintagma „aceeași pedeapsă”, precum și poziționarea alin. (3) după alin. (2) din norma de incriminare, se poate deduce că voința legiuitorului este aceea de a utiliza ca reper, în stabilirea limitelor speciale pentru alin. (3), limitele alineatului anterior, respectiv alin. (2).

Pe de altă parte, s-a arătat că, în condițiile în care norma de incriminare este susceptibilă de două interpretări, cea propusă de instanța de sesizare pune inculpatul într-o poziție juridică mai defavorabilă, astfel încât principiul „*in dubio pro reo*” obligă la alegerea interpretării care este mai favorabilă inculpatului, respectiv limitele de pedeapsă de la alin. (3) al art. 335 din Codul penal sunt cele prevăzute în alineatul precedent al aceleiași articol.

Universitatea de Vest din Timișoara — Facultatea de Drept a reținut, în esență, același punct de vedere, arătându-se că, în raport cu tehnica de redactare a art. 335 din Codul penal, precum și cu metodele de interpretare, dispozițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal fac trimitere la art. 335 alin. (2) din Codul penal.

Același punct de vedere a fost exprimat și de Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu — Facultatea de Drept și de Universitatea „Titu Maiorescu” din București — Facultatea de Drept.

XIII. Raportul judecătorului asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Opinia judecătorului-raportor a fost în sensul că sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, în Dosarul nr. 6.396/740/2019 (1.993/2020), este inadmisibilă, nefiind îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală.

¹ Hotărârea *Amann împotriva Elveției*, alin. (50).

² Cauza *Sissanis împotriva României*, alin. (66).

³ Hotărârea *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, alin. (35).

XIV. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

Cu privire la condițiile de admisibilitate a sesizării

Potrivit dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală, dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Din examinarea normei de procedură rezultă că, în prealabil, în cadrul analizei admisibilității sesizării, se impune verificarea a patru condiții, și anume:

1. să existe o cauză în curs de judecată;
2. cauza să se afle pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului;
3. chestiunea de drept invocată să fie indispensabilă soluționării pe fond a cauzei respective;
4. asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și aceasta să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În raport cu condițiile enunțate anterior, se apreciază că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât *nu este întrunită condiția privind existența unei veritabile chestiuni de drept*, analizată atât din perspectiva tehnicii legislative, a evoluției legislative, cât și prin raportare la jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală referitoare la dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală.

Astfel, din perspectiva tehnicii legislative, în cuprinsul Codului penal, legiuitorul utilizează sintagma „cu aceeași pedeapsă”, făcând trimitere la pedeapsa prevăzută în alineatul precedent.

Spre exemplu, în cazul infracțiunii de șantaj prevăzute de art. 207 din Codul penal, în alin. (2) se prevede: „*cu aceeași pedeapsă se sancționează amenințarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată ori pentru un membru de familie al acesteia, în scopul prevăzut în alin. (1).*”

În cazul infracțiunii de viol prevăzute de art. 218 din Codul penal, în alin. (2) se prevede: „*cu aceeași pedeapsă se sancționează orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise în condițiile alin. (1).*”

În cazul infracțiunii de abuz de încredere prin fraudarea creditorilor prevăzute de art. 239 din Codul penal, în alin. (2) se prevede: „*cu aceeași pedeapsă se sancționează fapta persoanei care, știind că nu va putea plăti, achiziționează bunuri ori servicii producând o pagubă creditorului.*”

În cazul infracțiunii de nerespectare a măsurilor privind încredințarea minorilor prevăzute de art. 379 din Codul penal, în alin. (2) se prevede: „*cu aceeași pedeapsă se sancționează fapta persoanei căreia i s-a încredințat minorul prin hotărâre judecătorească spre creștere și educare de a împiedica, în mod*

repetat, pe oricare dintre părinți să aibă legături personale cu minorul, în condițiile stabilite de părți sau de către organul competent.”

Sintagma „*cu aceeași pedeapsă*” se regăsește și în cazul altor infracțiuni, respectiv: art. 234 alin. (3) din Codul penal (tâlhăria calificată), art. 243 alin. (2) din Codul penal (însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor), art. 250 alin. (2) din Codul penal (efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos), art. 258 alin. (2) din Codul penal (uzurparea de calități oficiale), art. 251 alin. (2) din Codul penal (acceptarea operațiunilor financiare efectuate în mod fraudulos), art. 275 alin. (2) din Codul penal (sustragerea sau distrugerea de probe ori de înscrisuri), art. 280 alin. (2) din Codul penal (cercetarea abuzivă), art. 284 alin. (2) din Codul penal (asistența și reprezentarea neloială), art. 297 alin. (2) din Codul penal (abuzul în serviciu), art. 305 alin. (2) din Codul penal (neglijența în păstrarea informațiilor), art. 307 alin. (2) din Codul penal (deturnarea de fonduri), art. 310 alin. (2) din Codul penal (falsificarea de monede), art. 315 alin. (2) din Codul penal (emiterea frauduloasă de monedă), art. 324 alin. (2) din Codul penal (falsificarea unei înregistrări tehnice), art. 331 alin. (2) din Codul penal (părăsirea postului și prezența la serviciu sub influența alcoolului sau a altor substanțe), art. 332 alin. (2) din Codul penal (distrugerea sau semnalizarea falsă), art. 336 alin. (2) din Codul penal (conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe), art. 338 alin. (2) din Codul penal (părăsirea locului accidentului ori modificarea sau ștergerea urmelor acestuia), art. 339 alin. (3) din Codul penal (împiedicarea sau îngreunarea circulației pe drumurile publice), art. 350 alin. (2) din Codul penal (nerespectarea măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă), art. 361 alin. (2) din Codul penal (interceptarea ilegală a unei transmisii de date informatice), art. 378 alin. (2) din Codul penal (abandonul de familie), art. 379 alin. (2) din Codul penal (nerespectarea măsurilor privind încredințarea minorului), art. 381 alin. (3) din Codul penal (împiedicarea exercitării libertății religioase), art. 387 alin. (2) din Codul penal (frauda la vot), art. 391 alin. (2) și (4) din Codul penal (falsificarea documentelor și evidențelor electorale), art. 405 alin. (2) din Codul penal (propaganda pentru război), art. 420 alin. (2) din Codul penal (lovirea superiorului sau a inferiorului), art. 435 alin. (2) din Codul penal (neprezentarea la încorporare sau concentrare), art. 436 alin. (2) din Codul penal (jefuirea celor căzuți pe câmpul de luptă), art. 439 alin. (2) din Codul penal (infracțiuni contra umanității) și art. 440 alin. (2) din Codul penal (infracțiuni de război contra persoanelor).

Se observă, astfel, că legiuitorul a utilizat sintagma „cu aceeași pedeapsă” în mod constant, atunci când a făcut trimitere la pedeapsa prevăzută de lege în alineatul precedent.

Din perspectiva evoluției legislative, dispozițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal preiau, în linii generale, dispozițiile art. 86 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată.

În fine, din perspectiva jurisprudenței Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală referitoare la condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală se reține, în esență, că sesizarea în procedura întrebării prealabile trebuie efectuată doar în situația în care, în cursul soluționării unei cauze penale, se pune problema interpretării și aplicării unor dispoziții legale neclare, evazive și care ar putea da naștere mai multor soluții.

Per a contrario, procedura nu poate fi folosită în cazul în care aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident încât nu lasă loc de îndoială.¹

¹ Decizia nr. 15 din 24 septembrie 2019 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 918 din 14 noiembrie 2019.

În consecință, în raport cu argumentele prezentate anterior, se constată că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile impuse de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, pentru admisibilitatea sesizării ce face obiectul prezentei cauze, motiv pentru care, în temeiul dispozițiilor art. 477 din Codul de procedură penală, aceasta va fi respinsă, ca inadmisibilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, în Dosarul nr. 6.396/740/2019 (1.993/2020), prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarei chestiuni de drept: *dacă formularea cuprinsă în art. 335 alin. (3) din Codul penal, respectiv, „cu aceeași pedeapsă”, face trimitere la pedeapsa prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal sau face trimitere la pedeapsa prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal, art. 335 alin. (2) din Codul penal sau art. 336 din Codul penal, în funcție de elementul material alternativ al faptei comise.*

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 18 februarie 2021.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **Daniel Grădinaru**

Magistrat-asistent,
Mihaela Mustață

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

